

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. V. Quarta Corona SS. Virginis est plena satietas bonorum omnium,
quæ satiare cor possunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

te, nec occupationem tam sublimem, sicuti pauper hæc puella, quæ nullius est existimationis. Eheu! quid facimus? profundè nos humiliemus, taceamus & ab omniatio-

negotio nos obstrahentes, cogitemus sepe eum ipsâ, quod Deus amat nos, isque amandus; & hoc sufficit.

* *

ARGUMENTUM.

*Quarta Corona Sanctissima Virginis, est plena
sæcetas bonorum omnium, que satiare cor possunt.*

ARTICULUS V

*M*agnus Apostolus loquens de gloriâ, nuncupat illam eternam gloria pondus: Ecce vocat id pondus, quod gravitatis nil habet, quodque non tendit in imum? Sanctus Thomas responderet, quod pondus non semper habeat aliquam gravitatem, sed quod illud sit vehementis quædam inclinatio, quæ trahat & suauiter cogat unamquamque rem ad centrum suum. Et quia centrum non est, quod habere possit tam vehementes illecebras ad attrahendum animas, sicut infinita pulchritudo Dei, quando manifestare dignatur se illis per lumen gloriae, hinc nullum est pondus, quod tantâ cum vi ac vehementia illas abripiat; ita ut propriè gloria nuncupari debeat pondus aeternum, & insuper nominari possit pondus Omnipotens; id quod egregie Sanctus Thomas pro more suo exprimit paucis hi-
*D. Thom.
ibid.* ce verbis: *Nobil erit in homine,
quod non sequatur imperium glorie.*

Fatendum est, non immerito Nostra admirandam esse nobilitatem & bertas for- dignitatem animæ rationalis, quam tior est Creator ipsius locupletare voluit omnibus libertate tam absolutâ, ut, quan-tis, cedit do haberet ipsa ante oculos suos tamen bona anima bona, quæ trahere Dens no infinite potest ex inexhausto Omnipoten-
tia suæ thesauro (quamvis appa-
rent hoc illa summe amabilia,
& ipsa quoque vehementer se
attrahi sentiret ad amandum illa,
eò quod creata sit ad amandum bo-
num) libertas ipsius fortior sit om-
nibus hisce illecebris & blanditijs;
semper enim dicere potest; nele
quidquam ex eis possessionem li-
bertatis suæ ita amat ipsa, ut illam
non amitteret pro possessione the-
saurorum omnium, quas Deus con-
ferre illi posset.

Sed quando ipsummet invenit
Deum, quando aspicit infinitum
hunc thesaurum, hunc fontem bo-
norum omnium, hanc saturitatem
& abundantiam, cui omnia cor-
da non sufficiunt; ut comprehen-
dant

dant illam; se amplius conservare non potest in possessione libertatis suæ, cōquod: attrahatur, allicitur, abripatur ab aeterno hoc pondere gloria tanto cum impetu, ut amittens in auspicio hoc momento omnem libertatis usum, cum gaudio amplectatur mancipatum magni hujus Regis, illiusque fiat mancipium, qui dominatur omni libertati creaturarum suorum: illa tam plenè contenta est ipso solo, ut amplius non estimat libertatem suam, quam estimaverat pluris omnibus simul bonis creatis: ipsa dicere semper posset de ceteris omnibus, nolo quidquam ex illis; sed impossibile ipse foret consentire, ut amitteret aspectum Dei sui, vel unico solo momento per omnem aeternitatem, cōquod aeternum hoc pondus gloria, tanto cum impetu ipsam abripiat, ut non sit in libertate ejus illi resistere: *Nihil est in homine, quod non sequatur imperium gloriae.*

O Anima mea, cum verum sit, quod abriienda sis tantum cum vehementia à pondere infiniti hujus boni, quando videbis illud, ut amplius ipsi resistendi non sis habitura libertatem; ecce oculos tuos non aperis, ut aspicias illum tempore vita tuz? Nonne habes oculos fidei, qui à quæ sunt certi de objecto suo, quām lamen gloriae certum sit de suo? ut quid non aspicias ipsum, ut quid ipsum

non contemplaris à quæ hic presentem in te, quām praesens sit ibi Beatis.

Sed bene adverto, me nondum attingete punctum, quod declaratum: me promiseram, dicere: me vobis oportet, quid singulare habeat Sanctissima Virgo in possessione boni infiniti gloriae, quidve distinguat illam à ceteris Beatis. In primis abundantia bonorum ipsius est, quæ facere ipsam posset objectum invidiæ ceteris omnibus. Beatis, ipsa autem capax non est, quæ unquam aliquam concipere possit invidiam. Quando dico si invidio ipsam esse possit objectum invidiæ in altero alijs Beatis, non dico, quid illud posset nam si invidia semel irrepere solet ex ipso posset in cœlum, ficeret quanto numerus ex illo infernum; Etenim maligna ipsius est indoles, torquere se ex bono, quod videt in altero. Et quia omnes Beati, excepta sola Sanctissimâ Virgine, vident in altero ipsis subtiliori, majus quoddam bonum, quod ipsi non possident, si tenerentur invidiæ, fierent, omnes miseri & infelices; non laborant sane ipsi invidiæ, sed potius unusquisque amat bonum, quod videt in altero, velut suum proprium, & ex eo concipit gaudium, quo in tantum suum bonum adauger, quantum ipsum amat;

Ex quo patet, ipsam solum ergo esse ditionem ceteris omnibus Beatis sed velle comprehendere, quantum

Illi. 43;
v. 34:
Opertet ad-
mirari, ad-
mire, &
mirare id,
quod com-
prehendere
non possu-
mus in glo-
riæ sanctissi-
me Vir-
ginis.

quanta sit pretiositas & abundantia thesauri ipsius, est admitti in vanum, foret id nāque tentare, & expe-
riri impossibile: *Ne laboreatis, non enim comprehendetis:* Est id nāque abyssus, ubi se oportet perde-
re, abs eo, quod unquam invenia-
tur fundus; est arcana reservata cognitioni DEI; est prodigi-
um, quod & admiratione & ado-
ratione nostra prosequi debemus, non tamen admitti, ut comprehen-
damus illud; sed tamen ardenter

suecubuit sub pondere felicitatis suæ, mox exspirans, suāque fi-
liorum suorum triumpho sepeli-
ens vitam. Quid igitur accidet cor-
di tuo, si vere amaveris Sanctissi-
mam Virginem? Si curæ tibi sit
utilitas, quam debes ipsius gloriæ,
& veros filij erga propriam Matrem
suam nutrias in te affectus, an id
quoque non moriatur ex abun-
dantiā gaudij, dum ita referam
intuetur ipsam gloriæ, cunctis bo-
nis atque honoribus?

Siquidem triumphus ipsius non est unius diei, qui paucis absolva-
tur horis, sed est gloria quadam
æterna, semper actualis durans per-
petuò nec unquam finienda; non
sunt hic lauri, quæ suum illicè per-
dant viorem, sed diademata sunt
immortalia, quorum pretiositas re-
spondet Dignitati supremæ Impe-
ratricis omnium Creaturarum; non
sunt hic applausus particulatis cu-
jusdam Amphitheatri; sed univer-
sales sunt acclamations totius
mundi, cœli & terræ, omnium
temporum, totius æternitatis. An
aspicere potes innumeros hosce
honores, qui exhibentur Sanctissi-
ma Virginis, & immensa hæc, quæ
possidet, bona circa quod deficiat
præ gaudio? Quanta miseria? Si
ex eo cor tuum ne quidem aliquo
moveretur affectu. Hem, saltem
dole, tē nullum ejusmodi habere,
ac totum obfirmatum esse circa ea,
quæ concernunt honorem Sanctissi-
ma Virginis, dum interim co-

R. P. Isaac Consultor: Tom. III.

Ggg Ggg

lum

Iam & terra in ijs, post DEUM, maximam suam constituant felicitatem; minimum te pudeat, te obdurationis, ac insensibilitatis tuae nonnisi cum reprobis Dæmones habere socios; & si infamis hæc societas te nondum confundit, saltem confundete, quod confusione non sentias, & time, ne forsitan dirigitur ad te formidanda illa

sacra scriptura sententia: Non mori tui laudabunt te Domine, neque omnes, qui descendunt in infernum; Mauroiem illius discussionem relinquo tibi, dum interim consideratione prosequor amabiles amoris sacri vindictas in triumpho Virginis Sanctissimæ; quid ergo ulterius facere potest?

Videbis.

ARGUMENTUM.

Quinta Corona Sanctissima Virginis: Torrens deliciarum Domus DEI, qui effunditur in illam.

ARTICULUS VI.

S. Damiani serm.
de Assumpt.

MAgnes Cardinalis S. Petrus Damiani, postquam conatus est describere nobis magnificum ac splendidissimum Introitum Filij DEI in regnum suum, in die admirabilis Ascensionis ipsius, magis adhuc devotionis sua zelum ostendit erga Sanctissimam Virginem: Ecce enim, quomodo loquatur de ipsa:

Attolle jam oculos ad Assumptionem Virginis, & salvâ Filij Majestate, invenies occursum hujus ponte, non mediocriter dignorem; si quidem Filius non aspergit nisi Angelos sibi occurrentes; sed Mater aspergit ipsum DEVVM Angelorum in personâ sibi prodire obviâ, circumfusam cunctis principibus Curiaz sue cœlestis, seque excipere omni cum amore, omni cum gaudio, & omni cum reverentia,

qua à tali Filio exhiberi potest. Mater sua quācumque talis Mater recipere metuerat ab ipso; Quis jam explicet reciprocos cordum ipsorum affectus, perfectamque illorum conformitatem? Ipsa soli id nōrunt, Angeli admirantur, sed nobis est incomprehensibile: Affirmati solummodo potest, relaxisse ex hoc summam & præcipuam amoris divini vindictam: *Sic Amor vindicat.*

Sed nōnne huic adjici potest, Omnes quod non solum omnes Angeli, creaturæ omnésque Beati Cœlorum Inquit, sed etiam tota terra, omnesque homines, saltem illi, quibus que aliqua pietatis Christianæ est urent, ad gloriam non cessant & nondum colunt, triumpfent indec adiçere splendorem, ipsum quem possunt, gloriæ triumphi ipsius, & saltem suis applausibus, fuis